

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bohdan Tracz (sprawozdawca)
Sędziowie:	SA Zbigniew Makarewicz SA Jacek Michalski
Protokolant	Sekretarz sądowy Anna Kijak

przy udziale Anny Utnik – Wójtowicz prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniach 24 września 2015 r., 26 listopada 2015 r., 17 grudnia 2015 r., 19 stycznia 2016 r.

sprawy

1. M. K., syna A. i W. z domu B., urodzonego (...) w S.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485) w zw. z art. 12 k.k., art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12k.k.,

2. P. A., syna J. i A. z domu N., urodzonego (...) w J.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485) w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485),

3. P. D., syna R. i J. z domu S., urodzonego (...) w L.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485) w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

4. T. K., syna A. i M. z domu S., urodzonego (...) w K.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

5. D. N., syna A. i B. z domu Ż., urodzonego (...) w L.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.1485) w zw. z art. 12 k.k.,

6. M.M., syna A. i A. z domu G., urodzonego (...) w L.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k.,

7. R. K., syna T. i E. z d. K., urodzonego (...) w L.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k.,

8. M. B., syna J. i L. z domu S., urodzonego (...) w S.,

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485),

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych M. K., P. A., P. D., T. K., D. N., R. K., M. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV K 343/11

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonych: **P. A., P. D., D. N.** i sprawę tych oskarżonych przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie;

II. zmienia zaskarżony wyrok:

- w części dotyczącej **M. K.** w ten sposób, że:

1. w opisie czynu przypisanego w pkt. I ustalenie, że w dniu 17 stycznia 2010 roku oskarżony za pośrednictwem T. A. nabył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 1700 gramów z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji zastępuje ustaleniem, że nabył w opisanych okolicznościach 200 gram marihuany;

2. karę łączną pozbawienia wolności łagodzi do 3 (trzech) lat;

3. na poczet orzeczonej wobec **M. K.** kary pozbawienia wolności zalicza okres jego tymczasowego aresztowania również od dnia 17 czerwca 2015 roku do dnia 2 lutego 2016 roku;

- w części dotyczącej **T. K.** w ten sposób, że:

1. w podstawie skazania art. 64 § 1 k.k. zastępuje art. 65 § 1 k.k.;

2. ustala, że przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa dotyczy kwoty 176 000 (stu siedemdziesięciu sześciu tysięcy) złotych;

- w części dotyczącej **M. B.** w ten sposób, że:

1. uznaje go za winnego tego, że w dniu 7 marca 2010 roku w L. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił pomocy M. G. (1) w dokonaniu obrotu znaczną ilością ziela konopi innych niż włókniste, o masie 804,78 grama, przewożąc go własnym samochodem do L., miejsca nabycia konopi a następnie przewożąc konopie na terenie L., to jest przestępstwa wyczerpującego znamiona art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 9 grudnia 2011 roku i wymierza oskarżonemu na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.

1485) karę roku pozbawienia wolności i 80 (osiemdziesiąt) stawek grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

2. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby 2 (dwóch) lat i w okresie próby oddaje skazanego pod pozór kuratora;

III. w pozostałej części co do oskarżonych **M. K.** , **T. K.** , **M. B.** i w **całości** co do oskarżonych **R. K.** i **M.M.** utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **M. A.** – obrońcy M. M.i adw. **M. S.** – obrońcy R. K. - po 2108 (dwa tysiące sto osiem) złotych tytułem wynagrodzenia za wykonywaną z urzędu obronę oskarżonych w postępowaniu odwoławczym;

V. zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem częściowej opłaty za obie instancje od oskarżonego M. K. kwotę 5000 (pięć tysięcy) złotych a od M. B. kwotę 1500 (tysiąc pięć set) złotych, zwalnia ich od ponoszenia pozostałej części kosztów sądowych za II instancję;

VI. zwalnia oskarżonych: **T. K.** , **R. K.** od zapłaty kosztów sądowych za II instancję, ustalając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa, który obciąża również kosztami związanymi z apelacją prokuratora dotyczącą oskarżonego M.M..

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2015 roku po rozpoznaniu sprawy :

1. M. K. oskarżonego o to , że :

w okresie od października 2009 roku do 30 listopada 2010 roku, w L., P., działając wspólnie i w porozumieniu z T. A., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci marihuany, w ten sposób, że:

- w październiku 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, za pośrednictwem T. A. oraz G. B. nabył od Ł. J. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów za kwotę 1800 złotych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- pod koniec października 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, za pośrednictwem T. A. nabył od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów za kwotę 1800 złotych oraz haszyszu w ilości 10 gram za nieustaloną kwotę, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w pierwszej połowie grudnia 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, za pośrednictwem T. A. nabył od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów za kwotę 3500 złotych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- pod koniec grudnia 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, za pośrednictwem T. A. nabył od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów za kwotę 1800 złotych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 2 stycznia 2010 roku za pośrednictwem T. A. nabył od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 17 stycznia 2010 roku za pośrednictwem T. A. nabył

od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 1700 gramów z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 18 stycznia 2010 roku za pośrednictwem T. A. nabył

od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 23 kwietnia 2010 roku za pośrednictwem T. A. nabył od P. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w czerwcu 2010 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, za pośrednictwem T. A. oraz M. N. nabył od innej nieustalonej osoby środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów za kwotę 1700 złotych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w czerwcu 2010 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, za pośrednictwem T. A. oraz M. N. nabył od innej nieustalonej osoby substancję psychotropową pod postacią amfetaminy w ilości 100 gramów za kwotę 1300 złotych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w drugiej połowie listopada 2010 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył bliżej nieustalonej osobie o pseud. Ł. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 130 gramów za kwotę 2000 złotych z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od lutego 2010 roku do października 2010 roku,

w N., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał ziele konopi indyjskich w liczbie 40 krzaków umieszczonych w donicach, a później w gruncie, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi, a następnie wytworzył w znacznej ilości środek odurzający w postaci marihuany o łącznej masie 500 gram zasuszonych łodyg wraz z kwiatostanem, w ten sposób, że zebrał i zasuszył uprawiane przez siebie w tym celu ziele konopi indyjskich,

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od 15 listopada 2010 roku do 10 grudnia 2010 roku,

dat dziennych bliżej nieustalonych, w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił środka odurzającego pod postacią marihuany:

- 2-krotnie, w porcjach po 10 gram, nieustalonej osobie będącej jej konsumentem, za łączną kwotę 400 złotych,

- kilkukrotnie w różnych porcjach w łącznej ilości 50 gram D. S. będącemu jej konsumentem, za łączną kwotę 1000 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k.

2. P. A., syna J. i A. z domu N., urodzonego (...) w J. oskarżonego, o to że:

V. w okresie od sierpnia 2008 roku do listopada 2008 roku, dat dziennych bliżej nieustalonych, w L., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną

ilością środka odurzającego pod postacią marihuany w ilości 1000 gram, w ten sposób, że kilkakrotnie zbył ww. środek odurzający w porcjach jednostkowych o różnej masie M. L. oraz D. W. z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w okresie od czerwca 2009 roku do 23 sierpnia 2010 roku, daty dziennych bliżej nieustalonych, w L., działając wspólnie i w porozumieniu z D. N., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających, w ten sposób, że:

- w czerwcu 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 500 gram M. G. (1) za kwotę 7.000 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- pod koniec września 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 700 gram M. G. (1) za kwotę 8.800 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- pod koniec października 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej zbył T. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów za kwotę 1650 złotych oraz haszyszu w ilości 10 gramów za nieustaloną kwotę, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w grudniu 2009 roku, daty bliżej nieustalonej, nabył od P. D. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 10 kilogramów za kwotę 100.000 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji, a następnie z tej ilości:

- w pierwszej połowie grudnia 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył T. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów za kwotę 3200 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w grudniu 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 500 gramów M. G. (1) za kwotę 7.000 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w grudniu 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 800 gramów P. O. za kwotę 10.000 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- pod koniec grudnia 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, zbył T. A. środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów za kwotę 1700 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 2 stycznia 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów T. A., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 15 stycznia 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 105 gramów nieustalonej osobie o pseudonimie „R.” za kwotę 1300 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 17 stycznia 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 1700 gramów T. A., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 18 stycznia 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów T. A., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 7 marca 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 804,780 grama M. G. (1) za kwotę 10.600 złotych,

z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 23 kwietnia 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 100 gramów T. A. z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w dniu 7 maja 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 200 gramów J. O. za kwotę 2.300 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w okresie od 14 maja 2010 roku do 18 maja 2010 roku zbył środek odurzający pod postacią marihuany w ilości 300 gramów oraz w dotychczas nieustalonej ilości haszyszu J. O., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

zaś pozostała ilość ww. środka odurzającego zbył bliżej nieustalonym osobom w bliżej nieustalonym czasie i ilości,

- w styczniu 2010 roku, daty dziennej bliżej nieustalanej, zbył środek odurzający pod postacią haszyszu w ilości 100 gramów za kwotę 1.200 złotych T. A. i M. N., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w lutym 2010 roku, daty dziennej bliżej nieustalanej, zbył środek odurzający pod postacią haszyszu w ilości 80 gramów za kwotę 1.000 złotych T. A. i M. N., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

- w okresie od daty dziennej bliżej nieustalanej 2010 roku do 23 sierpnia 2010 roku nabył od nieustalanej osoby środek odurzający pod postacią marihuany w łącznej ilości 2144,84 gramów, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w okresie od 16 stycznia 2010 roku do 22 sierpnia 2010 roku, w L., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił środków odurzających pod postacią marihuany, haszyszu oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, iż zbył narkotyki osobom będących ich konsumentami i tak:

- w dniu 21 stycznia 2010 roku nieustalanej osobie w ilości 10 gramów marihuany,

- w dniu 16 stycznia 2010 roku W. T. w ilości 5 gramów marihuany,

- w dniu 2 kwietnia 2010 roku G. P. w ilości 2,5 grama amfetaminy,

- w dniu 14 kwietnia 2010 roku W. T. w ilości 10 gramów haszyszu,

- w dniu 19 maja 2010 roku W. T. w ilości 1 grama marihuany,

- w II połowie sierpnia 2010 roku W. T. w ilości 4,36 grama marihuany,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 9 stycznia 2010 roku, w L., w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przyjął od bliżej nieustalanej osoby telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 1.400 złotych wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego w postaci kradzieży,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w okresie od daty bliżej nieustalonej w 2010 roku do 23 sierpnia 2010 roku, w L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał ziele konopi indyjskich w liczbie 7 krzaków umieszczonych w gruncie, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 342 gramów,

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485).

3. P. D., syna R. i J. z domu S., urodzonego (...) w L., oskarżonego o to, że:

XII. w grudniu 2009 roku, daty bliżej nieustalonej, w L., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających pod postacią marihuany w ilości 10 kilogramów, w ten sposób, że zbył ww. środek odurzający P. A. za kwotę 100.000 złotych, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. T. K., syna A. i M. z domu S., urodzonego (...) w K., oskarżonego o to, że:

XXV. w okresie od września 2009 roku do 25 sierpnia 2010 roku, w datach bliżej nieustalonych, w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających pod postacią marihuany, w ten sposób, że w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku, ponad dziesięciokrotnie nabył za pośrednictwem Ł. T. od M. G. (1) ww. środki odurzające w różnych jednostkowych porcjach o bliżej nieustalonej łącznej masie, zaś

w okresie od 12 marca 2010 roku do 25 sierpnia 2010 roku wielokrotnie nabył od Ł. T. ww. środki odurzające w różnych jednostkowych porcjach

o łącznej masie 11 kilogramów netto, z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. J. O., syna A. i J. z domu O., urodzonego (...) w L., oskarżonego o to, że:

XXXI. w dniu 7 maja 2010 roku oraz w okresie od 14 maja 2010 roku do 18 maja 2010 roku, w L., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających pod postacią marihuany o łącznej masie 500 gramów, w jednostkowych porcjach o masie 200 gram oraz 300 gram,

a nadto w dotychczas nieustalonej ilości haszyszu, w ten sposób, że dwukrotnie nabył ww. środki odurzające od P. A., z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 12 k.k.

XXXII. w dniu 2 marca 2011 roku, w L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środek odurzający pod postacią marihuany o masie 1,53 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485).

6. D. N., syna A. i B. z domu Ź., urodzonego
31 lipca 1972 roku w L., oskarżonego o to, że:

XXXIII. w okresie od grudnia 2009 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej,
do 23 sierpnia 2010 roku, w L., działając wspólnie i w porozumieniu
z P. A., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści
majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków
odurzających w postaci marihuany o łącznej masie 12,144 kilograma, w ten sposób, że zajmował się obserwacją i
ochroną oraz dysponował kluczem do mieszkania przy ul. (...) w L., gdzie przechowywany był i skąd wydany był innym
osobom ww. środek odurzający przez P. A.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485)
w zw. z art. 12 k.k.

7. M.M., syna A. i A. z domu G., urodzonego
5 października 1992 roku w L., oskarżonego o to, że:

XLII. w okresie od 1 stycznia 2010 roku do 30 czerwca 2010 roku, w L., działając w krótkich odstępach czasu, w
wykonaniu z góry powziętego zamiaru
i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w
obrocie znaczną ilością środka odurzającego pod postacią marihuany o łącznej masie 50 gramów w ten sposób, że
wielokrotnie zbywał ww. narkotyki M. N.,
z przeznaczeniem do dalszej dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485)
w zw. z art. 12 k.k.

8. R. K., syna T. i E. z d. K., urodzonego
13 lutego 1989 roku w L., oskarżonego o to, że:

XLIII. w okresie od 1 września 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku, w L., działając w wykonaniu z góry
powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy
o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego pod postacią marihuany
o łącznej masie co najmniej 50 gramów oraz substancji psychotropowej pod postacią amfetaminy o łącznej masie
co najmniej 50 gramów w ten sposób, że wielokrotnie zbywał ww. narkotyki M. N., z przeznaczeniem do dalszej
dystrybucji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485)
w zw. z art. 12 k.k.

9. M. B., syna J. i L. z domu S., urodzonego
5 stycznia 1988 roku w S., oskarżonego o to, że:

XLIV. w dniu 7 marca 2010 roku, w L., działając wspólnie
i w porozumieniu z M. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie
znaczną ilością środków odurzających poprzez nabycie od P. A. ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie
804,78 grama, celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485).

M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu

w punktach I, II i III i za to:

za czyn z pkt. I wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 53.300 (pięćdziesiąt trzy tysiące trzysta) złotych;

za czyn z pkt. II wyczerpujący dyspozycję art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k., na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, przyjmując w oparciu o art. 11 § 3 k.k. za podstawę wymiaru kary art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

za czyn z pkt. III wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1-3 k.k. skazał go na karę roku i miesiąca pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 1400 (tysiąc czterysta) złotych;

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone wobec M. K. kary pozbawienia wolności oraz grzywny i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 grudnia 2010 roku do dnia 6 grudnia 2011 roku

P. A. uznał za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w punktach V, VI, VII, IX i za to:

za czyn z pkt. V wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz za czyn z pkt. VI aktu oskarżenia wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy przyjęciu, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 249.000 (dwieście czterdzieści dziewięć tysięcy) złotych;

za czyn z pkt. VII wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1-3 k.k. skazał go na karę roku

i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

za czyn z pkt. IX wyczerpujący dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie wymienionego przepisu, skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone wobec P. A. kary pozbawienia wolności oraz grzywny i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 375 (trzystu siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 sierpnia 2010 roku do dnia 5 grudnia 2011 roku;

uniewinnił od czynu opisanego w pkt. VIII aktu oskarżenia

P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XII, wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazał

go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 100.000 (sto tysięcy) złotych;

na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 sierpnia 2010 roku do dnia 2 grudnia 2011 roku

T. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXV, wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazał go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 220.000 (dwieście dwadzieścia tysięcy) złotych;

na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 lutego 2011 roku do dnia 6 grudnia 2011 roku

J. O. uznał za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w punktach XXXI i XXXII i za to:

za czyn z pkt. XXXI wyczerpujący dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

(w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) skazał go na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 5900 (pięć tysięcy dziewięćset) złotych;

za czyn z pkt. XXXII wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie wymienionego przepisu, skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec J. O. kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzył mu karę roku i 6 (sześciu) pozbawienia wolności;

na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku orzekł przepadek środków odurzających, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych

Nr. 9/207/2011 pod pozycjami 189-190 (k. 1919 akt sprawy);

na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 marca 2011 roku do dnia 5 marca 2012 roku

D. N. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXXIII, wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) skazał go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 sierpnia 2010 roku do dnia 2 grudnia 2011 roku

M.M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XLII, z tym, że wyeliminował z jego opisu „znaczne ilości” środka odurzającego w postaci marihuany, przyjmując, iż czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) skazał go na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i na mocy art. 73 § 2 k.k. oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 1.500 (tysiąc pięćset) złotych;

w oparciu o art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. dzień 27 czerwca 2011 roku, przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

R. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XLIII, wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) skazał go na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na okres lat 4 (czterech) i na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 3000 (trzy tysiące) złotych;

M. B. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XLIV, wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu przed nowelizacją z dnia 9 grudnia 2011 roku) i za to na podstawie wymienionego przepisu skazał go na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 25 (dwudziestu pięciu) złotych;

w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na okres lat 5 (pięciu) i na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w wysokości 200 (dwieście) złotych;

w oparciu o art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. dzień 7 marca 2010 roku, przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. kwotę 2953,10 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote dziesięć groszy) tytułem wynagrodzenia za wykonaną z urzędu obronę oskarżonego R. K.;

zwolnił oskarżonego M.M. od ponoszenia kosztów sądowych, a wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa, zaś w przypadku pozostałych oskarżonych zasądził na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od M. K. kwotę 1.300 (tysiąc trzysta) złotych, od P. A. kwotę 3.800 (trzy tysiące osiemset) złotych, od P. D. kwotę 1.300 (tysiąc trzysta) złotych, od T. K. kwotę 1.300 (tysiąc trzysta) złotych, od J. O. kwotę 940 (dziewięćset czterdzieści) złotych, od D. N. kwotę 1.300 (tysiąc trzysta) złotych, od R. K. kwotę 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych, od M. B. kwotę 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych i zwolnił ich wszystkich od zwrotu poniesionych w postępowaniu wydatków, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli : Prokurator i obrońcy oskarżonych.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 2 lutego 2016 r. uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonych P. A., P. D., D. N. i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania. W stosunku do pozostałych oskarżonych wyrok zmienił bądź utrzymał w mocy. Wniosek o sporządzenie wyroku

Sądu Apelacyjnego wniósł obrońca oskarżonego M. B..

Z tych względów, na postawie art.457§2 k.p.k., uzasadnienie sporządzono w części uchylającej wyrok i co do oskarżonego M. B..

Obrońca oskarżonych P. A. i D. N. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi na podstawie art.427§1 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k., art.19 ust. 1-3 ustawy o Policji (w brzmieniu sprzed 8 czerwca 2010 r.) poprzez oparcie ustaleń faktycznych na temat udziału D. N. w obrocie znaczną ilością środków odurzających na materiałach niejawnych w postaci podsłuchów telefonicznych pomimo tego, że dowód ten był niedopuszczalny z uwagi na brak zgody Sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec tego oskarżonego, jak też brak zgody następczej w tym zakresie;

b) art. 182 § 1 k.p.k. i 186 § 1 k.p.k. poprzez oparcie ustaleń faktycznych na treści zeznań W. T., którego nie pouczone o prawie

do odmowy złożenia zeznań, błędnie przyjmując iż jest osobą obcą dla oskarżonego, gdy w rzeczywistości jest dla niego osobą najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 k.k.;

c) art. 167 i 366 § 1 k.p.k. poprzez niezasadne zaniechanie dopuszczenia dowodu z zeznań D. W., G. P., wyjaśnień P. O., jak też zaniechanie dołączenia akt Prokuratury Okręgowej w L. o sygn. V Ds.75/13/s celem ewentualnego przeprowadzenia dowodów w nich zawartych;

d) art. 167 i 366 § 1 k.p.k., 193 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, a dotyczących tego czy głosy zarejestrowane na nagraniach znajdujących się w materiałach niejawnych rzeczywiście należą do oskarżonych D. N. i P. A., co jest skutkiem zaniechania dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu fonoskopii;

e) art. 8 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie poczynienia w niejawnej części uzasadnienia własnych ustaleń faktycznych na temat tożsamości osób korzystających z telefonów objętych podsłuchami, a zamiast tego powołanie się na analizę stanowiącą de facto notatkę urzędową sporządzoną przez funkcjonariusza Policji;

f) art. 7 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez zupełny brak wskazania w uzasadnieniu w jaki sposób i w oparciu o jakie wnioski Sąd ustalił, że smsy wysyłane między P. A. i P. D. w dniu 2 stycznia 2010 r. dotyczyły zakupu 10 kg marihuany, jak też że D. N. miał świadomość iż w mieszkaniu przy ul. (...) przechowywana jest znaczna ilość środków odurzających;

g) art. 4, 7, 410, 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez naruszenie zasady obiektywizmu i uwzględnienie jedynie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonych, jak też dokonanie ustaleń faktycznych w sposób naruszający zasady prawidłowego rozumowania, a przejawiający się w czynieniu ustaleń faktycznych na niekorzyść oskarżonego bez oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także w sposób sprzeczny z treścią dowodów wskazanych jako podstawa ustaleń faktycznych;

h) art. 4, 7, 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dokonanie fragmentarycznej i powierzchownej oceny dowodów z wyjaśnień P. A., D. N., P. D., wyjaśnień/zeznań M. G. (1), T. A., M. N., M. L., M. K. opinii z k. 2137-70, 2241-2252, 2256-2263a, protokołu przeszukania k. 367-369, protokołu oględzin miejsca 370-371, materiału poglądowego k. 920 oraz materiałów niejawnych.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o:

uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego P. A. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie IV Wydziałowi Karnemu, zaś odnośnie D. N. zamianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu.

Obrońca S. D. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił :

Obrazę przepisów postępowania która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj.:

1. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i ich ocenę bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez przyjęcie, że oskarżony w grudniu 2009 roku, daty bliżej nieustalonej w L. uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ilości 10 kg w ten sposób, że zbył ww. środek odurzający P. A. za kwotę 100 000 złotych w sytuacji braku jednoznacznych dowodów wskazujących na takie zachowanie oskarżonego i rozstrzygnięcie tych niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego;

1. art. 174 k.p.k. poprzez zastąpienie dowodu z zeznań świadków treścią pism w postaci opracowania materiałów niejawnych z kontroli operacyjnej PTK;

W konsekwencji powyższych uchybień, stosownie do treści art. 427 § 2 k.p.k.

w zw. z art. 438 pkt. 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd

w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj.:

2. uznanie, że oskarżony w grudniu 2009 roku, daty bliżej nieustalonej w L. uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ilości 10 kg w ten sposób, że zbył ww. środek odurzający P. A. za kwotę 100 000 złotych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy, transakcja taka nigdy nie miała miejsca a oskarżony nie uzyskał jakiegokolwiek korzyści majątkowej z tego tytułu;

3. uznanie w oparciu o analizę materiałów niejawnych zebranych w ramach czynności realizowanych w trybie art. 19 ustawy o Policji, że P. A. był zobowiązany zapłacić oskarżonemu kwotę 100 000 złotych z tytułu wyżej opisanej transakcji, podczas gdy w rzeczywistości P. A. miał zwrócić oskarżonemu 10 000 złotych z tytułu udzielonej pożyczki.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k., 440 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Obrońca oskarżonego M. B. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. Obrazę przepisów postępowania karnego - art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. - która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegającą na:

- rażąco dowolnym uznaniu wyjaśnień złożonych przez M. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym za wiarygodne w zakresie w jakim w/w osoba wskazywała, iż oskarżony M. B. dowiedział się o zakupie narkotyków po powrocie M. G. (1) do samochodu, a wcześniej domyślał się tej transakcji oraz w zakresie rzekomej obietnicy zapłaty kwoty 200 zł za transport z S. do L. i z powrotem;
- całkowitym pominięciu faktu, iż w treści wyjaśnień składanych w dniu 8 marca 2010 r. przez M. G. (1) - przy czym wyjaśnieniom tym Sąd I Instancji w pełni dał wiarę i w oparciu o nie przyjął, iż jego M. rzekomo dowiedział się wówczas o dokonaniu transakcji narkotykowej - M. G. (1) wskazał, że nie wiedział czy M. B. był w samochodzie przy przepakowywaniu narkotyków, czy też pojazd opuścił i nie widział działań M. G. (1);
- nie wzięciu pod uwagę okoliczności, iż treść składanych w postępowaniu przygotowawczym przez M. G. (1) wyjaśnień ukierunkowana była na uzyskanie jak najłagodniejszej dolegliwości karnoprawnej;
- rażąco dowolnym uznaniu zeznań złożonych przez M. G. (1) w postępowaniu sądowym za niewiarygodne w zakresie w jakim w/w osoba wskazywała, iż Oskarżony M. B. nie znał celu wizyty świadka w L. oraz nie wiedział o handlu narkotykami;
- całkowitym pominięciu okoliczności, iż M. G. (1) już na etapie postępowania przygotowawczego (przesłuchania z dnia 25 marca 2010 r. oraz 7 kwietnia 2010 r.) wyjaśniał, że oskarżony M. B. nie miał żadnych związków z obrotem narkotykami;
- całkowitym pominięciu okoliczności, iż na etapie postępowania sądowego M. G. (1) jako świadek obowiązany był składać prawdziwe zeznania oraz przede wszystkim był już skazany prawomocnym wyrokiem i nie miał żadnego interesu w składaniu nieprawdziwych depozycji odciążających mojego Mandanta;
- całkowitym pominięciu okoliczności i przyczyn ponownego składania przez M. G. (1) na etapie postępowania sądowego obciążających zeznań m.in. co do oskarżonych A., C. i K., z jednoczesną zmianą twierdzeń co do oskarżonego M. B.;

- rażąco dowolnym uznaniu od samego początku konsekwentnych i spójnych wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne, z tego tylko względu, iż pozostają one w opozycji do wyjaśnień M. G. (1);
- całkowitym pominięciu istotnych okoliczności, iż z całości zebranego materiału dowodowego - poza wyjaśnieniami M. G. (1) złożonymi w postępowaniu przygotowawczym - nie uwidacznia się żaden inny dowód ani nie wynika jakakolwiek poszlaka wskazująca na związek oskarżonego z procederem narkotykowym;

co w konsekwencji doprowadziło do tego, iż Sąd meriti dokonał rażąco dowolnej, a przy tym sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania

i wskazaniemi wiedzy oraz doświadczenia życiowego oceny osobowego materiału dowodowego oraz nie wziął pod uwagę przy wydawaniu wyroku całokształtu istotnych okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, w tym przede wszystkim okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego M. B.;

2. obrazę przepisów postępowania karnego - art. 167 k.p.k. w zw. z art. 172 k.p.k. - która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegającą na nieprzeprowadzeniu konfrontacji pomiędzy oskarżonym M. B. a świadkiem M. G. (1) i w konsekwencji nie wyjaśnieniu ewidentnych sprzeczności w depozycjach w/w dowodowych źródeł osobowych,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia polegający na przyjęciu, iż zachowanie jego Mandanta z dnia

7 marca 2010 r. rzekomo polegającego na działaniu wspólnie

i w porozumieniu z M. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością środków odurzających poprzez nabycie od P. A. ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 804,78 grama, celem dalszej odsprzedaży, wyczerpało znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 56 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji gdy:

- sam Sąd I Instancji opierając się na jedynym środku dowodowym - zeznaniach M. G. (1) - przyjął, iż oskarżony dowiedział się o dokonaniu transakcji po powrocie M. G. (1) do samochodu, ergo jego Mandant nie mógł zawrzeć wcześniej (przed dokonaniem transakcji zakupu) z M. G. (1) porozumienia przestępnego co do popełnienia czynu i „nabyć” od P. A. narkotyki, skoro o ich zakupie miał dowiedzieć się już po transakcji;

- z żadnego ze zgromadzonych dowodów, w tym w szczególności z wyjaśnień M. G. (1) nie wynikała chociażby poszlaka, iż zamiarem jego Mandanta była dalsza odsprzedaż środków odurzających, gdyż M. G. (1) przez cały tok postępowania konsekwentnie wskazywał, iż to on miał odsprzedawać zakupione narkotyki;

- z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynikało w najmniejszym stopniu w oparciu o jakie przesłanki w odniesieniu do jego Mandanta Sąd I Instancji przyjął znamię „znaczej ilości środków odurzających” w opisie czynu przypisanego M. B..

Jako zarzut oddzielny, ewentualny, wskazał:

- rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności zarówno w zakresie jej wysokości, jak i w zakresie okresu warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Stawiając powyższe zarzuty, na podstawie art. 437 k.p.k. wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu oraz zasądzenie na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów obrony udzielonej mu z wyboru;

ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego M. B. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Lublinie Wydział IV Kamy.

W sytuacji nieuwzględnienia przez Sąd ad quem apelacji obrońcy w zakresie obrazy przepisów postępowania karnego i błędu w ustaleniach faktycznych, wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części orzeczonej kary i orzeczenie jej w łagodnym wymiarze, a w sytuacji orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania o określenie okresu próby w dolnych granicach ustawowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych P. A., P. D., D. N. są zasadne a wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy po ponownego rozpoznania trafne. Nietrafny jest wniosek o uniewinnienie oskarżonego D. N..

Co do apelacji obrońcy D. N..

Zasadny jest zarzut obrazy art.170§1 pkt. 1 w zw. z art. 19 §1-3 ustawy o policji.

Sąd Okręgowy stwierdził, że potwierdzeniem przestępczej działalności oskarżono D. N. są materiały niejawne.(str.30 uzasadnienia).

W uzasadnieniu nie dał wyrazu temu, czy rozważał kwestię legalności pozyskania nagrań rozmów prowadzonych przez P. A.

z oskarżonym D. N.. Z niewiadomych powodów nie wystąpiono w niniejszej sprawie z wnioskiem o uzyskanie zgody następczej na wykorzystanie dowodu popełnienia przestępstwa przez oskarżonego D. N.. Trafnie wskazuje obrońca, że oparcie ustaleń co do popełnienia przez D. N. zarzuconego mu czynu, na podstawie dowodów uzyskanych w trakcie czynności operacyjno-rozpoznawczych, było prawnie niedopuszczalne. Pogląd ten znajduje uzasadnienie w przytoczonym w apelacji orzecznictwie Sądu Najwyższego. Waga postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. ,I KZP 6 /07, podjętego w rozszerzonym składzie, aprobowanego szeroko przez doktrynę uzasadnia ponowne przytoczenie tezy 2, w której wyrażono pogląd, że :

”Uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody popełnienia przestępstw - określonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji - przez osobę inną niż objęta postanowieniem wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 tej ustawy albo popełnionych wprawdzie przez osobę nim objętą, ale dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane

w postępowaniu przed sądem (art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k., stosowany odpowiednio), pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie wyrażona następcza zgoda sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej (art. 19 ust. 3 ustawy o Policji, stosowany odpowiednio).” (OSNKW 2007/5/37, Biul.SN 2007/5/18). Powyższy pogląd podzielony został w postanowieniu Sądu Apelacyjnego

w Krakowie z dnia 26 listopada 2007 r., w sprawie II AKz 528/07 (KZS 2008 1/75), postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 maja 2008 r., w sprawie II APKzPF 19/08 a także Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie II AKa 255/09 i w sprawie II AKa 122/08 (LEX nr 513 128).Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2010 r.,III KK 152/10 stwierdza :

Niezachowanie określonych w art. 19a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r.

o Policji (Dz.U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.) ustawowych warunków dopuszczalności przeprowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych uniemożliwia w procesie karnym wykorzystanie uzyskanego w ich trakcie materiału dowodowego (OSNKW 2011/1/8, OSP 2011/6/65)

Sąd Apelacyjny w Lublinie w niniejszej sprawie nie znajduje żadnych argumentów, aby zmienić ukształtowaną w tej mierze linię orzecznictwa.

Z tych względów, oparcia ustaleń faktycznych na dowodzie, którego przeprowadzenie było bezprawne, uzasadnia, czyni koniecznym uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy oskarżonego D. N. do ponownego rozpoznania.

Wniosek obrońcy oskarżonego o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. N. jest co najmniej przedwczesny.

Jest okolicznością niekwestionowaną przez strony, że oskarżony D. N. posiadał klucze do mieszkania przy ulicy (...), wskazują na to wyjaśnienia oskarżonych P. A. i D. N. i protokół przeszukania w trakcie, którego odnaleziono te klucze.

Zarówno w akcie oskarżenia jak i uzasadnieniu aktu oskarżenia wskazano, że oskarżony D. N. bezpośrednio nabywcom wydawał narkotyki z mieszkania przy ulicy (...). Jednak nie wskazano nabywców środków odurzających od oskarżonego i dlatego należy, przy ponownym rozpoznaniu sprawy dążyć do ustalenia danych personalnych nabywców, aby przeprowadzić dowód z ich zeznań.

Konieczne jest także uchylenie wyroku w części dotyczącej oskarżonego P. A.. Powodami uzasadniającymi taką decyzję są:

Ustalając, że oskarżony P. A. zbył na rzecz M. L. i P. W. 1000 gram środków odurzających (czyn zarzucany i przypisany w pkt. V) swe ustalenia poczynił m.in. na podstawie wyjaśnień oskarżonego zawartych na k.4384,4385,4467 (str.4 uzasadnienia). Rację ma apelacja, że oskarżony nie składał wyjaśnień co do tego czynu. Dokonanie ustaleń na podstawie dowodu, którego treść nie dawała do tego podstaw, narusza art.410 k.p.k., dowodzi też błędu w ustaleniach faktycznych.

Nie przesłuchany został też D. W.. Zasadny jest więc zarzut naruszenia art.167 i 366§1 k.p.k. podniesiony w pkt. c apelacji.

Oczywiście zasadne są zarzuty podniesione co do ustaleń dotyczących czynów zarzucanych w pkt. VII i IX zaskarżonego wyroku.

Niemożliwym było dokonanie ustaleń co do udzielania środków odurzających na podstawie zeznań W. T. Trafnie wskazuje apelacja, że W. T. jest osobą bliską dla oskarżonego (patrz protokół rozprawy apelacyjnej) a mimo to nie pouczone go o prawie do odmowy zeznań. Na rozprawie apelacyjnej po pouczeniu o przysługującym mu prawie odmowy zeznań z prawa tego skorzystał. Brak pouczenia z reguły mógł mieć wpływ na treść wyroku - art. 438 pkt 2 k.p.k (SN IV KK 124/02, LEX nr 56068). W takiej sytuacji zeznania świadka nie mogą stanowić dowodu w sprawie (SN I KZP 8/05, OSNKW 2005, nr 4, poz. 4).

Z niezrozumiałych powodów nie dopuszczono dowodów wymienionych w pkt.c apelacji. Dowody zawarte w aktach spraw prokuratury Okręgowej w Lublinie: V Ds. 75/13/sp/(c) wskazują na możliwość poczynienia ustaleń odmiennych od poczynionych przez Sąd Okręgowy.

Uzasadnienie w części dotyczącej czynu IX Sąd Okręgowy nie wskazuje żadnych dowodów uzasadniających zarzut aktu oskarżenia. Twierdzenie, że z faktu, iż konopie rosły na terenie posesji użytkowanej przez oskarżonego wynika fakt, że uprawiał je oskarżony jest domniemaniem.

Te względy uzasadniają uchylenie zaskarżonego wyroku co do P. A. w zakresie czynów VII i IX.

Zasadnym jest łączne ustosunkowanie się do zarzutów apelacji oskarżonego P. A. i P. D., gdyż poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia dotyczą nabycia przez P. A. od P. D. w grudniu 2009 roku 10 kg marihuany za kwotę 100 000 złotych. Obaj oskarżeni nie przyznali się do dokonania zarzucanych im czynów a ich obrońcy sformułowali podobne zarzuty. Ich istota sprowadza się do zakwestionowania możliwości poczynienia ustaleń faktycznych na podstawie materiałów niejawnych w postaci rozmów i smsów pomiędzy oskarżonymi. Sąd Okręgowy w jawnej części uzasadnienia wskazał, że dowodami pozwalającymi na ustalenie, iż P. A. nabył od P. D. 10 kilogramów marihuany za kwotę 100 000 złotych są opinie biegłego sądowego z Instytutu (...) k.2137 ,2170 ,2241 -2252, 2256-2263 a (str.5 uzasadnienia) i ujawnione materiały niejawne (str.26 uzasadnienia). Niejawna część uzasadnienia nie pozwala na obalenie tezy apelacji, iż Sąd Okręgowy oparł swe ustalenia jedynie na opracowaniu materiałów niejawnych. W uzasadnieniu tym Sąd Okręgowy nie wskazał konkretnych rozmów ani sms, na podstawie których poczynił dokonane ustalenia. Z tych względów uchylenie i w tej części wyroku było konieczne, skoro nie można stwierdzić i skontrolować tego , czy Sąd Okręgowy dysponował dowodami pozwalającymi na stwierdzenie zaistnienia transakcji sprzedaży marihuany między oskarżonymi. Obaj oskarżeni twierdzili , że na odtworzonych taśmach nie rozpoznali swoich głosów , nie można więc wykluczyć potrzeby, przy ponownym rozpoznaniu sprawy konieczności dopuszczenia dowodu celem ustalenia, czy treści wypowiedzi na taśmach z rozmowami zostały wypowiedziane przez oskarżonych.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy oskarżonych P. A. ,P. D. i D. N. Sąd Okręgowy ponowi postępowanie w dotyczącym ich zakresie, z wyjątkiem przeprowadzenia dowodów z materiałów niejawnych dotyczących oskarżonego D. N. , przeprowadzi dowody zgromadzone w aktach sprawy Prokuratury Okręgowej w Lublinie V Ds. 75/13/sp/(c) i V Ds. 103/11/sp (c).

Przeprowadzone dowody podda ocenie i wskaże , które z nich stanowiły podstawę poczynionych ustaleń.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego M. B.:

Apelacja ta jest częściowo zasadna.

Niezasadny jest zarzut apelacji dotyczący obrazy przepisów postępowania karnego. Apelacja wskazuje na naruszenie, jej zdaniem, przepisów k.p.k., które skutkowały błędną oceną dowodów, wyjaśnień oskarżonego M. B. i wyjaśnień i zeznań M. G. (1).

Sąd Okręgowy dokonując oceny wyjaśnień M. B. odmówił im wiarygodności w części w jakiej zaprzeczał temu , że wiedział o tym , że M. G. (1) przewoził w jego samochodzie narkotyki a także, zaproponował mu pieniądze za wyjazd do L.. Sąd Okręgowy obdarzył wiarą wyjaśnienia M. G. (1) złożone przez niego w trakcie postępowania przygotowawczego, z k.50 , 175-179, z których wynikało, że oskarżony B. dowiedział się o nabyciu narkotyków w L. a wcześniej domyślał się, że nabycie narkotyków było celem wyjazdu do L.. Jednocześnie uznał za nieprawdziwe jego zaznania z rozprawy, w których nie potwierdził wcześniejszych wypowiedzi. Do rangi głównego zarzutu apelacja podnosi nieprzeprowadzenie konfrontacji między oskarżonym M. B. a świadkiem M. G. (1) , taki też wniosek zawierała apelacja.

	Konfrontacja jest czynnością fakultatywną, uzależnioną wyłącznie od oceny organu procesowego, który nie ma obowiązku jej przeprowadzenia w każdym wypadku sprzeczności w oświadczeniach dowodowych, nawet jeśli zainteresowane strony tego się domagają.
--	--

Decyzja w przedmiocie przeprowadzenia konfrontacji pozostawiona jest ocenie organu procesowego co do celowości tej czynności w konkretnej sprawie.

W czasie rozprawy wypowiedzi oskarżonego i świadka G. były zgodne, skoro nie można mówić o sprzeczności w relacjach to postulowana przez obrońcę konfrontacja miałaby być środkiem wywarcia sugestii co do prawdziwości wypowiedzi świadka G. z rozprawy. W takich okolicznościach przeprowadzenie konfrontacji było niecelowe. Nie naruszył więc Sąd Okręgowy przepisów art. 92,172,410 k.p.k..

Apelacja nie przedstawia argumentów, które mogłyby podważyć ocenę dowodów – obdarzenie wiarą wyjaśnień M. G. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Ogólnikowe stwierdzenie, że ocena dokonana przez sąd jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego, wskazań wiedzy oraz regułami logicznego rozumowania nie może prowadzić do uznania dokonanej oceny za dowolną, jeśli nie wykazano powodów prowadzących do sformułowania wniosków apelacji.

Nie sposób nie dostrzec, że fakt odnalezienia marihuany w samochodzie prowadzonym przez oskarżonego potwierdza relację M. G. (1). Fakt, że pomówienie jest jedynym dowodem na popełnienie przestępstwa przez oskarżonego nie dyskwalifikuje tego dowodu, nie można nie zauważyć tego, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu a składane wyjaśnienia nie miały na celu przerzucenia odpowiedzialności z siebie na osobę M. B. .

Z tych względów zarzut obrazy art.7 k.p.k. uznano za niezasadny.

Za zasadny należało uznać zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Apelacyjny za trafny uznaje pogląd, że wyjaśnienia M. G. (1) nie dawały podstaw do przypisania oskarżonemu M. B. uczestnictwa wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) w obrocie ziemiem konopi. Sąd Okręgowy nie wskazał żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, że oskarżeni M. B. i M. G. (1) działali wspólnie i porozumieniu uczestnicząc w obrocie środkami odurzającymi, co ważniejsze w sprawie brak jest takich dowodów.

Artykuł 18 § 1 k.k. podaje kryteria współsprawstwa. Opierają się one na wypracowanych przez doktrynę i orzecznictwo sądowe przesłankach. Jest to kryterium podmiotowe – porozumienie, i kryterium przedmiotowe – wspólne wykonywanie czynu zabronionego.

Kryterium podmiotowe, tj. porozumienie, oznacza, że sprawcy działają w świadomości wspólnego celu, wspólnego zadania. Z uznanych za prawdziwe wyjaśnień M. G. (1) wynika, co najwyżej, że oskarżony M. B. domyślał się, że oskarżony M. B. jedzie do L., by nabyć środki odurzające. Oskarżony M. B. nie podejmował bezpośrednio czynności związanych z nabyciem marihuany.

Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem. Oskarżony M. B. nie podjął żadnych z tych czynności.

Okoliczność, że oskarżonemu M. B. nie można przypisać współsprawstwa, w rozumieniu art.18§1 k.k., w popełnieniu przestępstwa obrotu środkami odurzającymi, nie oznacza, że jego zachowanie nie wyczerpuje znamion żadnego z przestępstw.

Oskarżony M. B. ułatwił popełnienie przestępstwa obrotu środkami odurzającymi. Ułatwianie popełnienia czynu zabronionego może przybrać formę fizyczną lub psychiczną. Ta pierwsza może polegać m.in. na dostarczeniu osobie wspieranej narzędzia lub środka przewozowego. Jest okolicznością niekwestionowaną, że oskarżony M. B. zapewnił środek transportu i przewoził oskarżonego M. G. (1) do miejsca nabycia konopi a następnie przewoził konopie. Jego zachowanie wyczerpało więc znamiona przestępstwa w postaci pomocnictwa do przestępstwa z art.56§3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w brzmieniu sprzed nowelizacji.

Oskarżony miał świadomość, że ułatwia popełnienia przestępstwa, wiedział też, że pomaga w obrocie znaczną ilością ziela konopi, wiedział że oskarżony przyniósł konopie w reklamówce, ich ilość musiała być więc znaczna.

Oskarżonemu wymierzono karę łagodniejszą od wymierzonej w zaskarżonym wyroku, gdyż społeczna szkodliwość przypisanego przez Sąd Apelacyjny przestępstwa jest mniejsza od szkodliwości czynu przypisanego przez Sąd Okręgowy. Oskarżonego uznano za winnego popełnienia przestępstwa w postaci niesprawczego współdziałania.

Wymierzając karę Sąd Apelacyjny uwzględnił okoliczności obciążające i łagodzące ustalone przez Sąd Okręgowy, miał też na uwadze, że wyrok został zaskarżony tylko przez obrońcę.